

PŘIJATÉ TEXTY

P9_TA(2024)0094

Evropská centrální banka – výroční zpráva za rok 2023

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 27. února 2024 o Evropské centrální bance – výroční zpráva za rok 2023 (2023/2064(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Evropské centrální banky (ECB) za rok 2022,
- s ohledem na reakci ECB ze dne 25. května 2023 na podněty, které Parlament vyjádřil ve svém usnesení o výroční zprávě ECB za rok 2021,
- s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank (ESCB) a ECB, zejména na články 15 a 21 tohoto statutu,
- s ohledem na článek 123, čl. 127 odst. 1 a 2, článek 130 a čl. 284 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na články 3 a 119 Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na makroekonomické projekce odborníků Eurosystemu ze dne 15. června 2023 pro eurozónu a na rozhodnutí přijatá Radou guvernérů ECB,
- s ohledem na měnové dialogy mezi Hospodářským a měnovým výborem a prezidentkou ECB Christine Lagardeovou ve dnech 20. března 2023 a 5. června 2023,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení projektu digitálního eura, který předložila Komise dne 28. června 2023 (COM(2023)0369),
- s ohledem na své rozhodnutí ze dne 1. června 2023 o ujednáních ve formě výměny dopisů mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o struktuře postupů vzájemné interakce v oblasti centrálního bankovníctví¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2022 nazvané Sociální a hospodářské důsledky ruské války na Ukrajině pro EU – posílení akceschopnosti EU²,
- s ohledem na Pařížskou dohodu přijatou v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně

¹ Přijaté texty, P9_TA(2023)0214.

² Úř. věst. C 479, 16.12.2022, s. 75.

klimatu,

- s ohledem na evropský pilíř sociálních práv,
 - s ohledem na čl. 142 odst. 1 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A9-0412/2023),
- A. vzhledem k tomu, že podle makroekonomických projekcí odborníků Eurosystemu z června 2023 se očekává, že růst hospodářství eurozóny zpomalí z 3,5 % v roce 2022 na 0,9 % v roce 2023 a v roce 2024 se opět zvýší na 1,5 %; vzhledem k tomu, že podle předběžného odhadu Eurostatu vzrostlo hospodářství eurozóny v roce 2023 o pouhých 0,6 %; vzhledem k tomu, že to představuje nejhorší výsledek od recese v roce 2020;
- B. vzhledem k tomu, že podle makroekonomických projekcí pro eurozónu ze září 2023, které sestavili odborníci Eurosystemu, se očekává, že celková inflace dosáhne v roce 2023 průměrné hodnoty 5,6 %, v roce 2024 3,2 % a v roce 2025 2,1 %, a to navzdory poklesu cen energií a uvolnění úzkých míst v dodávkách; vzhledem k tomu, že jádrová inflace je setrvalejší a v červnu 2023 vzrostla na 5,5 %, poté v září 2023 klesla na 4,2 %; vzhledem k tomu, že se předpokládá, že jádrová inflace v blízké budoucnosti převýší celkovou inflaci a bude ji přesahovat až do začátku roku 2024, zejména v důsledku silného růstu mezd;
- C. vzhledem k tomu, že desetkrát po sobě jdoucí zvýšení referenční úrokové sazby má obzvláště negativní dopad na solventnost domácností, mikropodniků a malých a středních podniků v zemích, které používají převážně model s pohyblivými úrokovými sazbami;
- D. vzhledem k tomu, že podle ekonomické prognózy Komise z roku 2023 se předpokládá, že schodek veřejných financí klesne na 3,1 % hrubého domácího produktu (HDP) v roce 2023 a 2,4 % v roce 2024; vzhledem k tomu, že poměr veřejného dluhu k HDP se v eurozóně snížil z 95,0 % na 91,2 % a v EU-27 z 87,4 % v roce 2022 na 83,7 % v roce 2023; vzhledem k tomu, že to stále překračuje referenční hodnoty Smlouvy; vzhledem k tomu, že veřejný dluh a schodky se v jednotlivých členských státech značně liší;
- E. vzhledem k tomu, že ECB je politicky nezávislá, takže ani orgány a agentury EU ani vlády členských států by se ji neměly snažit ovlivňovat; tato nezávislost vyžaduje, aby se ECB zdržela přijímání politických rozhodnutí;
- F. vzhledem k tomu, že Evropská komise uvedla, že „další potřeby soukromých a veřejných investic v souvislosti se souběžnou transformací a jejími politickými cíli se odhadují na téměř 650 miliard EUR ročně do roku 2030“¹;
- G. vzhledem k tomu, že prvořadým cílem ECB je udržovat cenovou stabilitu, kterou definovala jako symetrickou 2% inflaci ve střednědobém horizontu;
- H. vzhledem k tomu, že aniž je dotčen prvořadý cíl cenové stability, ECB by měla rovněž podporovat obecné hospodářské politiky v EU, a přispívat tak k plnění cílů Unie

¹ Evropská komise. (2021). Hospodářství EU po pandemii COVID-19: důsledky pro správu ekonomických záležitostí

vymezených v článku 3 SEU;

- I. vzhledem k tomu, že článek 123 SFEU a článek 21 statutu ESCB a ECB zakazují měnové financování vlád;
- J. vzhledem k tomu, že ECB je odpovědná Parlamentu jako orgánu zastupujícímu občany EU;

Celkový přehled

1. připomíná, že článek 127 SFEU stanoví, že „prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank (ESCB) je udržovat cenovou stabilitu. Aniž je však dotčen cíl cenové stability, podporuje ESCB obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět k dosažení cílů Unie, jak jsou vymezeny v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. ESCB jedná ve shodě se zásadami stanovenými v článku 119 a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, čímž podporuje efektivní umístování zdrojů.“;
2. připomíná zákonnou nezávislost ECB, jak je zakotvena v článku 130 SFEU, a dále zdůrazňuje, že tato nezávislost by měla být vždy doplněna odpovídající úrovní odpovědnosti;
3. je znepokojen tím, že pokud ECB nedostane inflaci včas na cílovou úroveň a zároveň zvýší náklady na financování v eurozóně, zejména pro občany a podniky, hrozí ECB, že ztratí svou důvěryhodnost;
4. je hluboce znepokojen přetrvávající vysokou mírou inflace, zejména mírou jádrové inflace, a jejím škodlivým dopadem na konkurenceschopnost, investice, tvorbu pracovních míst a kupní sílu spotřebitelů, což ovlivňuje zejména ty, kteří mají fixní nebo omezené příjmy; vyzývá ECB, aby přijala veškerá nezbytná opatření ke snížení míry inflace v souladu se svým mandátem; připomíná, že taková situace způsobuje hospodářskou nejistotu a zvyšuje životní náklady občanů; zdůrazňuje, že to může vést k inflačním očekáváním, která udržují cyklus zvyšování cen a narušují hospodářskou stabilitu; konstatuje, že kvantitativní inflační cíle musí být splněny ve střednědobém horizontu; vyzývá ECB, aby poskytovala více informací o sledování a stanovování neutrální úrokové sazby;
5. bere na vědomí různé úrovně zadlužení, schodků veřejných financí a veřejných investic v členských státech a možná rizika a problémy, které to s sebou nese pro hospodářskou stabilitu, důvěru investorů, hospodářský růst a dlouhodobou prosperitu; vyjadřuje politování nad tím, že nebyly učiněny dostatečné kroky k reformě konkurenceschopnosti a veřejných investic v době, kdy byly úrokové sazby nízké; zdůrazňuje své mimořádné znepokojení nad rostoucími náklady na dluhové financování, zejména v případě státního dluhu, v důsledku rostoucích úrokových sazeb; připomíná, že odpovědný přístup ke schodku veřejných financí a míře zadlužení je zásadní pro to, aby se zabránilo riziku spojenému se současnou mírou inflace s cílem zachovat stabilní hospodářství a udržitelný růst; naléhavě vyzývá k rychlé realizaci legislativních návrhů Komise týkajících se revize pravidel EU pro správu ekonomických záležitostí; vítá stanovisko ECB v tomto ohledu; poukazuje na to, že expanzivní fiskální politiky by mohly působit proti zpřísnování měnové politiky ECB;

6. odsuzuje nevyprovokovanou agresi vůči Ukrajině a pokračující negativní otřesy na straně nabídky, které přináší; je znepokojen jejími přetrvávajícími, nepředvídatelnými a závažnými důsledky pro evropské hospodářství a společnost, zejména pro nejexponovanější a nejohroženější skupiny, jako jsou domácnosti s nižšími příjmy a malé a střední podniky; vítá v tomto ohledu začlenění plánu REPowerEU do plánů pro oživení a odolnost s cílem snížit energetickou závislost na Rusku, podpořit strategickou autonomii a vyřešit otřesy na straně nabídky;
7. zdůrazňuje, že hrozby pro evropskou konkurenceschopnost a mezinárodní úlohu eura vyplývají nejen z vysoké míry inflace, probíhající války na Ukrajině a z vysoké a rozdílné úrovně veřejného dluhu v členských státech, ale také z institucionální struktury eurozóny, stále více zatěžujících nákladů na regulaci, zvětšující se roztříštěnosti mezinárodního obchodu a hrozícího soupeření o dotace mezi jednotlivými státy v rámci jejich ochranných politik; vyzývá ECB, aby se zaměřovala na posilování mezinárodní úlohy eura s cílem zvýšit jeho atraktivitu jako rezervní měny;
8. souhlasí s varováním prezidentky Lagardeové, že fiskální podpora by měla být dočasná, cílená a navržena na míru a neměla by být v rozporu s úkoly měnové politiky; vyzývá členské státy, aby sladily své příslušné fiskální politiky s obecným cílem měnové politiky ECB; připomíná, že hospodářská a měnová unie vyžaduje solidní fiskální politiky v členských státech, aby mohla reagovat na vnější otřesy; vyzývá k tomu, aby se fiskální úsilí zaměřovalo na produktivní investice a reformy; poukazuje na to, že vlády i Komise mohou podporovat občany a průmyslová odvětví nejen prostřednictvím fiskálních opatření, ale také tím, že se zaměří na sociálně vyvážené reformy podporující růst a na veřejné a soukromé investice do infrastruktury; konstatuje však, že struktura eurozóny je v současnosti stále založena na předpokladu měnové dominance; konstatuje, že vysoká míra inflace vyžaduje pevné odhodlání všech orgánů EU a vnitrostátních orgánů řešit hospodářské a sociální důsledky inflační krize;
9. konstatuje, že měnové politiky ECB zaměřené na plnění jejího primárního mandátu podléhají posouzení proporcionality; konstatuje, že posouzení proporcionality zohledňuje dopad opatření měnové politiky na širší ekonomiku a hospodářské politiky; zdůrazňuje, že v případech, kdy ECB stojí před volbou mezi různými soubory politik, které stejnou měrou přispívají k cenové stabilitě, musí zvolit ty, které nejlépe podporují obecné hospodářské politiky EU;
10. vítá dlouhodobou podporu ze strany ECB zaměřenou na dobře promyšlené dokončení hospodářské a měnové unie, bankovní unie a unie kapitálových trhů; připomíná, že může přispět k většímu rozložení rizik v rámci měnové unie a k její větší finanční stabilitě a k hospodářské a sociální obnově EU, snížení závislosti na bankovních úvěrech a k posílení hospodářské soutěže s asijskými a americkými trhy; připomíná, že je třeba prokázat jednoznačnou politickou vůli pokročit při dokončování bankovní unie a unie kapitálových trhů; bere na vědomí, že ECB podporuje vytvoření plnohodnotného evropského systému pojištění vkladů; uznává, že sdílení rizik a snižování rizik je vzájemně propojeno a že institucionální systémy ochrany hrají klíčovou úlohu při ochraně a stabilizaci členských institucí; vyzývá ECB, aby sledovala situaci v oblasti úvěrů v selhání;
11. zdůrazňuje klíčovou úlohu malých a středních podniků v rámci hospodářství EU a při dosahování hospodářské a sociální konvergence a zaměstnanosti; je obzvláště znepokojen dopadem pandemie COVID-19 a ruské útočné války na Ukrajině na malé a

střední podniky; připomíná, že je třeba odstranit byrokratické překážky bránící přeshraničním investicím v EU, snížit daňovou zátěž malých a středních podniků ve srovnání s velkými korporacemi, zjednodušit právní rámce pro přilákání kapitálu a podporovat vstup malých a středních podniků na finanční trhy a finanční gramotnost občanů s cílem zvýšit povědomí o výhodách investic;

Měnová politika

12. konstatuje, že celková inflace klesla z 8,4 % v roce 2022 na 5,2 % v roce 2023, zejména v důsledku nižších cen energií a uvolnění úzkých míst v dodávkách; konstatuje však, že inflace zůstává nad cílovou 2% úrovní; bere na vědomí prognózu ECB ve výši 2,1 % v roce 2025; je znepokojen sekundárními dopady inflace, skutečností, že inflační očekávání podniků a domácností bude neukotvené, a možným vývojem mezd a cen v případě, že inflační očekávání, a tudíž i mzdy plošně rostou, a potřebou zohledňovat související důsledky pro růst a zaměstnanost;
13. konstatuje, že vysoká míra inflace neúměrně ovlivňuje domácnosti s nižšími příjmy, které vynakládají větší část svého rozpočtu na nejn nutnější výdaje; zdůrazňuje, že snížení inflace zpět na cílovou úroveň je proto rovněž důležité pro zachování sociální soudržnosti;
14. vyjadřuje znepokojení nad trvale vysokou mírou jádrové inflace, přestože nyní již několik měsíců klesá; konstatuje, že inflace začala zpočátku růst v důsledku úzkých míst v dodávkách; chápe, že se očekává, že růst mezd bude nadále pokračovat, což je způsobeno kompenzací inflace a napjatou situací na trhu práce;
15. poukazuje na to, že inflace začala růst nad cílovou úroveň již v červenci 2021 kvůli úzkým místům v dodávkách, tedy ještě před plošnou, nevyprovokovanou a nezákonnou ruskou agresí na Ukrajině, která inflační tlak dále zvýšila; konstatuje však, že ECB začala řešit inflaci teprve v červnu 2022, přestože krize COVID-19 prokázala, že je schopna jednat včas; konstatuje, že ostatní centrální banky jednaly rychleji; konstatuje, že ECB by měla jednat rychle, a plnit tak svůj úkol, aby veškerá její rozhodnutí byla založena na hospodářských a finančních ukazatelích; je přesvědčen, že rychlejší reakce mohla mít dřívější dopad na dynamiku cen a odvrátit vrchol inflace ve výši 10,6 %, která byla zaznamenána v říjnu 2022;
16. vyzývá ECB, aby pokračovala v analýze nabídky a poptávky po inflaci;
17. plně podporuje prohlášení prezidentky Lagardeové, že bude bojovat proti inflaci tak dlouho, jak to bude nutné, s tím, že normalizace měnové politiky je možné dosáhnout kombinací fiskální, měnové a strukturální politiky; vítá závazek prezidentky Lagardeové týkající se pokory a pravidelné aktualizace modelů ECB; vyzývá však ECB, aby zásadně přezkoumala a zlepšila své modely a jejich úlohu při tvorbě politik s ohledem na nedostatečnou výkonnost těchto modelů v posledních letech s cílem přizpůsobit je novým hospodářským trendům a trendům na unijních a světových finančních trzích a zároveň zohlednit zkušenosti získané z probíhajících a předchozích krizí a výzvy spojené s tvorbou měnové politiky;
18. připomíná, že cenové stability nebylo zdaleka dosaženo; připomíná 2% symetrický inflační cíl ve střednědobém horizontu; konstatuje, že posledních deseti letech byla inflace buď výrazně pod touto cílovou úrovní, nebo výrazně nad ní; bere rovněž na

vědomí, že inflace má klesající tendenci, která se blíží střednědobému cíli ECB;

19. vyzývá ECB, aby lépe definovala pojem „střednědobý“ a zaměřila se na kvalitativnější přístup k cenové stabilitě s cílem zachovat dostatek prostoru k využívání přínosů cenové stability a zároveň poskytnout dostatek prostoru ke snížení rizika deflace;
20. podporuje rozhodnutí ECB omezit své programy nákupu aktiv s ohledem na přebytečnou likviditu na trhu; konstatuje však, že ECB stále hodlá reinvestovat splátky jistiny ze splatných cenných papírů zakoupených v rámci nouzového pandemického programu nákupu aktiv (PEPP) alespoň do konce roku 2024; bere na vědomí oznámení ECB týkající se dekarbonizace jejího portfolia podnikových dluhopisů, přestože postupná změna struktury portfolia přestává být účinná, pokud nedochází k reinvesticím; zdůrazňuje význam kvality kolaterálu;
21. konstatuje, že koncept tržní neutrality souvisí se zásadou „otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží“; respektuje nezávislost ECB, současně ji však vybízí, aby řešila selhání trhu a zajistila účinné rozdělování zdrojů v dlouhodobém horizontu a zároveň zůstala co nejvíce apolitická a respektovala neutralitu trhu v různých situacích; zdůrazňuje, že tato rozhodnutí nesmí být přijímána na úkor dosažení hlavního cíle ECB;
22. uznává potřebu veřejných a soukromých investic po desetiletích nedostatečných investic s cílem snížit dynamiku inflace na straně nabídky a zlepšit potenciál udržitelného růstu;
23. zdůrazňuje, že pro dosažení mandátu ECB v oblasti cenové stability je zásadní rovnoměrná transmise měnové politiky; zdůrazňuje, že nadměrné rozdíly ve výnosech státních dluhopisů způsobují, že úvěrové podmínky nejsou v souladu s jednotnou transmisí měnové politiky a nadměrně ztěžují snižování veřejného dluhu; v této souvislosti bere na vědomí zavedení nástroje na ochranu transmise určeného k podpoře účinné transmise měnové politiky v eurozóně;

Sekundární mandát

24. připomíná, že článek 127 SFEU vyžaduje, aby ECB podporovala obecné hospodářské politiky Unie, jak je stanoveno v článku 3 SEU, který spadá do jejího mandátu, pokud tím není dotčen cíl cenové stability; zdůrazňuje, že cíle ECB podléhají jednoznačné hierarchii; připomíná, že ekologická a digitální transformace patří mezi společné priority EU;
25. vyjadřuje vážné znepokojení nad nedávnými zprávami v médiích o politické předpojatosti ECB v souvislosti s tzv. ekologizací politik; připomíná, že pro integritu a podporu této instituce ze strany veřejnosti je nesmírně důležité soustředit se na mandát ECB v oblasti cenové stability; bere na vědomí význam pluralismu pro institucionální kulturu ECB; vyzývá ECB, aby vyšetřila a urychleně řešila veškerá podezření na ideologickou předpojatost;
26. připomíná ECB, aby do své výroční zprávy začleňovala zvláštní kapitolu zaměřenou na to, jakým způsobem interpretuje a plní své vedlejší cíle a jaký je jejich potenciální dopad na primární mandát;
27. konstatuje, že ECB je jakožto jeden z unijních orgánů v rámci svého mandátu vázána závazky EU vyplývajícími z Pařížské dohody; vyzývá ECB, aby nadále posuzovala, do jaké míry může změna klimatu ovlivňovat schopnost EU udržovat cenovou stabilitu;

28. vítá oznámení ECB o dalším zlepšování nástrojů a kapacit Eurosystemu v oblasti posuzování rizik s cílem lépe zohledňovat rizika související s klimatem a životním prostředím, zejména proto, že změna klimatu a extrémní povětrnostní jevy by mohly vést k větší volatilitě cen, především v zemědělsko-potravinářském odvětví; vyzývá ECB, aby pokračovala ve své práci na zátěžových testech týkajících se rizika transformace souvisejícího se změnou klimatu, které byly vyvinuty s cílem posuzovat odolnost bank a podniků vůči riziku transformace souvisejícímu se změnou klimatu;
29. bere na vědomí akční plán ECB a její podrobný plán opatření souvisejících se změnou klimatu, jejichž cílem je lépe začleňovat otázky související se změnou klimatu do politického rámce a modelů ECB; konstatuje, že klimatický plán nezahrnuje cílené dlouhodobější ekologické refinanční operace nebo podobné nástroje;
30. zdůrazňuje význam evropského pilíře sociálních práv pro sociálně-ekonomickou konvergenci; zdůrazňuje, že těchto cílů lze nejlépe dosáhnout, pokud sociálně tržní hospodářství funguje ve stabilním makroekonomickém prostředí založeném na předvídatelných úrovních cen;

Ostatní aspekty

31. upozorňuje na neustále se zvětšujícím rozdíl v zůstatcích systému TARGET2 v rámci ESCB; obává se, že to může v budoucnu vést ke konfliktům; konstatuje, že výklad těchto rozdílů je předmětem debaty;
32. vítá pozornost, kterou ECB věnuje rizikům kybernetických útoků; vybízí ECB, aby v této pozornosti nepolevovala, zejména s ohledem na stávající geopolitický rámec; vyzývá ECB, aby nepolevovala v monitorování vývoje nových typů digitálních aktiv, jako jsou kryptoaktiva, konkrétně kryptoměny a související rizika, pokud jde o kybernetickou bezpečnost, praní peněz, daňové podvody, financování terorismu a další trestnou činnost související s anonymitou, kterou kryptoaktiva poskytují, a vyzývá v tomto ohledu ECB, aby i nadále usilovala o udržování odolnosti své digitální infrastruktury;
33. bere na vědomí pokrok ECB v projektu digitálního eura a vítá přitom dialog s Parlamentem v této oblasti; opakuje, že s ohledem na to, že EU stojí v čele digitální transformace v odvětví plateb, musí digitální euro respektovat hospodářskou soutěž v bankovním a digitálním platebním prostředí; zdůrazňuje, že digitální euro nesmí nahradit hotovost jako platební prostředek, musí respektovat soukromí občanů a podniků a nesmí ohrozit finanční stabilitu; domnívá se, že digitální euro bude úspěšné pouze tehdy, pokud nabídne hmatatelnou přidanou hodnotu, která bude evropským občanům jasně sdělena; připomíná, že zavedení digitálního eura závisí na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady jakožto spolunormotvůrců;
34. sdílí obavy ECB, pokud jde o vzestup stínového bankovníctví a riziko, které může představovat pro finanční stabilitu; zdůrazňuje potřebu odpovídající regulace nebankovních finančních zprostředkovatelů, která umožní, aby toto odvětví mohlo soutěžit s bankovním sektorem za rovných podmínek;
35. vítá rámec Basel III, neboť posílí odolnost bankovního sektoru; varuje před rizikem nedodržování předpisů; souhlasí s obavami ECB v tomto ohledu; zdůrazňuje, že bankovní dohled by měl být založen na rizicích; zdůrazňuje význam rovných podmínek

na mezinárodní úrovni a konkurenceschopnosti evropských bank;

36. konstatuje, že ECB přizpůsobuje své systémy technologickému vývoji, jako je začleňování umělé inteligence do jejích modelů zpracování a analýzy údajů, a to s cílem pomáhat zlepšovat měnovou analýzu a rozhodování; zdůrazňuje, že veškerý tento vývoj by měl vždy probíhat v rámci bezpečnostních parametrů, aby se předešlo provozním rizikům;

Odpovědnost

37. vítá písemnou formalizaci stávajících postupů vyvozování odpovědnosti mezi ECB a Parlamentem; bere na vědomí otevřenost a dostupnost ECB pro Parlament; vyzývá ECB a Parlament, aby plně využívaly ujednání o odpovědnosti a transparentnosti a pokud možno tato opatření dále posilovaly, aniž by tím byla dotčena nezávislost ECB;
38. navrhuje, aby ECB vytvořila interní hodnotící úřad pro následné hodnocení svých politických rozhodnutí, aniž by to narušovalo její nezávislost;
39. vítá rozsáhlou a podrobnou zpětnou vazbu ECB k usnesení Parlamentu o výroční zprávě ECB za rok 2021; žádá ECB, aby ve svém odpovědném a transparentním přístupu pokračovala a aby i nadále písemně zveřejňovala své reakce na usnesení o výroční zprávě ECB, jež Parlament každoročně přijímá;
40. konstatuje, že mezi členy Výkonné rady a Rady guvernérů ECB jsou pouze dvě ženy; vyzývá členské státy eurozóny, aby dostály svému závazku a do svých postupů jmenování začlenily zásadu genderové rovnosti s cílem zajistit při obsazování pozic guvernérů národních centrálních bank rovné příležitosti pro všechna pohlaví;
41. konstatuje, že nejnovější statistické údaje o genderové nerovnováze v organizační struktuře ECB ukazují na to, že vzrostl podíl žen ve všech vyšších řídicích funkcích; vyzývá ECB, aby pokračovala ve své snaze o posilování rovných příležitostí pro všechna pohlaví ve své organizaci;
42. vítá novou komunikační politiku ECB, která zahrnuje přístupnější způsoby, jak vysvětlovat a prezentovat politická rozhodnutí ECB občanům a zúčastněným stranám, a vyzývá ECB, aby dále posílila svou komunikaci o politických cílech centrálních bank a reakcích na krize;
43. bere na vědomí nedávné jmenování nového předsedy Rady dohledu a připomíná ECB, aby v budoucích postupech jmenování lépe zohledňovala a respektovala výsady Evropského parlamentu, zejména v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu;
44. zdůrazňuje význam etického rámce ECB a kodexu chování, neboť představují záruku integrity ECB a slouží jako základ důvěry veřejnosti a v konečném důsledku i důvěryhodnosti ECB; konstatuje, že tento rámec poskytuje zaměstnancům ECB a vysoce postaveným úředníkům pokyny k tomu, jak jednat s lobbisty; vyzývá ECB, aby v této souvislosti rámec pravidelně přezkoumávala;
45. vyzývá ECB, aby zahájila dialog s vnitrostátními parlamenty a současně striktně zachovávala svou politickou nezávislost; domnívá se, že by to posílilo legitimitu a politiku ECB;

46. vyzývá ECB, aby uvedla svůj interní rámec pro whistleblowing do souladu se směrnicí EU o oznamovatelích;

o

o o

47. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi a Evropské centrální bance.